

De følgende sider indeholder uddrag fra bogen
"Folk og liv 2012" ISBN 978-87-90980-37-5

*Butikken i Grønfeld
april 1953. I døren er det
bagerst til højre Helge
og Signe Andersen,
til venstre en ukendt.
Foran står Ib og søster
Karen. Ibs album.*

så skulle det hele fjernes igen søndag aften midnat, så man kunne have butikken klar igen til kunderne mandag morgen. Vi måtte ikke begynde at rydde for udstillingen før præcis ved midnat, så det kunne godt blive ud på natten, måske kl. 2 eller halv tre, før vi kom i seng og var klar igen mandag morgen.

Juleudstillingerne på Hotel Rønde var også et tilløbsstykke: Her konkurrerede byens butikker om at kunne præstere den flotteste udstilling.

Far var vist nok selv idémand til de såkaldte „Humøraftener“ på Hotellet, hvor der blev arrangeret banko og quizzer, spil og konkurrencer med gode præmier, udsat af de handlende, og med demonstration af forskellige varer og produkter ind imellem, f.eks. hjemmefrysere og køleskabe ved en af dem.

Far deltog også i debatterne om Rønde bys fremtid, f.eks. udtalte han sig meget bastant imod en

omfartsvej syd om byen. Den ville ikke alene ødelægge naturen, men også byens handel, mente han. Omfartsvejen burde gå nord om byen, og i det synspunkt var han enig med de fleste handlende i byen – og det blev jo heldigvis også det endelige resultat.

Butikken i Grønfeld

I 1953 oprettede far en filial af sin forretning i Grønfeld. Det skete fordi den stedlige købmand Hillgaard købte købmandsbutikken i Følle og solgte sin butik i Grønfeld til den lokale brugsforening. Det helt store problem var, at missionsfolkene, der også havde deres eget mejeri, der ikke arbejdede om søndagen, ikke ville handle i brugsforeningen. De opfordrede derfor far til at oprette en filial i Grønfeld. Far fortæller selv sådan om oprettelsen af butikken i Grønfeld:

„Den daværende købmands-forretning i Grønsfeld lå ud til hovedlandevejen og havde således en god beliggenhed. Derimod lå Brugsforeningen i den modsatte ende af byen – en dårlig beliggenhed².

Men så købte brugsforeningen købmandsforretningen og skulle så dække hele byen og oplandet med varer. Mange folk derovre fra henvendte sig til mig for at jeg skulle starte en forretning. Årsagen til at man havde udset mig til jobbet, mener jeg skyldes, at jeg havde et godt omdømme på egnen.

Så en lørdag eller søndag eftermiddag kørte Oda og jeg over for at se, om der fandtes et passende sted at starte en forretning. Det voldte os faktisk ingen besværligheder, for straks, vi kom til byen, så vi, at der var et hus til salg på hjørnet lige over for den forretning, Brugsen havde købt. To veje passerede hjørnet: Taastrup-Feldballe landevejen stødte her til Ronde-Femmøller landevejen.

Vi gik ind og så på huset. Det viste sig at være en skomager, der havde det. Vi aftalte, jeg kunne have

det på hånden til mandag, og hvis vi bestemte os for at købe det, skulle der udbetales kr. 15.000.

Jeg havde så fået aftalt, at sparekasselånet kunne blive stående, og vi fik handlet nævnte dag. Ejeren kunne flytte ud omgående, så vi kunne komme i gang med ombygning. Vi indrettede huset sådan, at vi lagde stue og soveværelse sammen og lavede butik her i stedet. Ikke så forferdelig stor, men en lille pæn butik med nyt egetræs-inventar. Ude i gården byggede vi en lagerbygning til de grove ting.

Vi fik så en Esso benzintank stillet op til håndbetjening, som senere dog blev drevet af el. Jeg regnede med at kunne fylde butikken op med varer hjemme fra butikken i Ronde, men det viste sig hurtigt, at det ikke kunne lade sig gøre. Der skulle mere til. Så den ugentlige regning hos HOKI (købmandsgrossist i Horsens) blev jo ikke mindre heraf. Yderligere skulle der jo også ydes kredit til kunderne, så økonomisk set gav det nogle svære år, men vi holdt dog ud i 13-14 år.

Butikken i Grønsfeld lå lige over for missionshuset i krydset mellem Molsvej og Bygaden (vejen mod Kejlstrup). Indgangen flyttedes senere til Molsvej.

Til afpasse forretningen havde jeg en kommis, Helge Andersen, som havde været i forretningen i Rønde i en del år. Han og hans hustru Signe flyttede så derover og skabte hurtigt en pæn omsætning. Det medførte, at Brugsen måtte dreje nøglen om i 1968.

Men jeg kørte efterhånden træt, fordi jeg syntes det gav for mange besværigheder både arbejdsmæssigt og økonomisk. Jeg prøvede så at få butikken solgt. Jeg fik en kommis hjemme i forretningen, Thorkil Thomsen, interesseret. Han havde for øvrigt også været i lære hos mig“.

Det var så fars egen beretning. Jeg kan tilføje, at Thorkil Thomsen købte butikken i Grønfeld i 1967 og udvidede den i flere omgange. Han havde den til han gik på pension i år 2000. Derefter har der hverken været Brugs eller købmand i Grønfeld.

Enevoldsens strandkiosk eksisterer den dag i dag, nu ejet af Kim Legarh og åben om sommeren, når det er strandvej. Her fotograferet efter sæsonslut september 2011, V/FH.

Strandkiosken på Følle Strand

Far opfattede altså ikke selv butikken i Grønfeld som den helt store succes, men den kunne dog konkurrere Brugsen på stedet ud, så helt ringe kan det jo ikke have været.

Vi havde sommerhus på Følle Strand, på Poppevej, og der boede vi hele sommeren. Og far kunne naturligvis ikke lade være at spekulere på mulighederne for forretning også her, så han etablerede en kiosk, som vi så kunne passe, når vi var i sommerhuset. Og som om det ikke var nok, byggede han stort set med egne hænder i weekenderne et sommerhus „Udsigten“ ved siden af kiosken, til udlejning, men det kørte han dog træt i efter ikke så forfærdelig mange år. Der var for meget bøvvl med udlejere, der efterlod det urengjort.

Strandkiosken derimod fungerede videre. Det var måske praktisk nok, når vi nu boede i sommerhuset i nærheden, men problemfrit var det nu

